

MEIDZSI CSÁSZÁR

125 vaka

Császári költemények – magyarázatokkal

Meidzsi császár versei elé

Meidzsi császár (uralk. 1867–1912) a történelmi korok császárai közül olyan feltűnően kiemelkedő lelki tulajdonságokkal rendelkezett, hogy a korabeli állami ügyekért felelős magas rangú tisztviselők és titkárok azt mesélték: aki elébe járult, arról még a legnagyobb télben is szakadt a veríték. Ez nem azért történt, mert annyira izgultak a császár személye előtt, hanem az egyéniségének olyan erős spirituális kisugárzása volt, hogy ez a reiki, ez a kisugárzás – ahogyan elmondták – „rendkívül szigorú forrósága mindent összehasonlíthatatlanul körülölelt”.

Meidzsi császárnak, akiről különben azt jegyezték meg, hogy nagyon szűkszavú ember volt, körülbelül 100 ezer vaka költemény fakadt fel szívéből, és egy-egy verse ezek közül a modern irodalom történetében igazán csodálatosnak számít.

Uszui reiki mester Meidzsi császár számtalan költeménye közül útmutatóként 125-öt választott ki, abból a célból, hogy a gyermekek példaként csodálják szüleiket, hogy „az úton fáradozva, a lélek táplálékot és a szellemiség erkölcsi nevelést kapjon”...

A magyarázatokat a reiki vezetők illesztették hozzá Doi Hiroshi mester vezetésével.

2013. január

1.

Hold

Nagy változások
azért vannak a földön,
mert sok a halott –
csak a Hold őszi éjen
soha nem változik.

Az őszi teliholdat sokan szeretik és olvasnak róla a különböző dalokban. A gyönyörű telihold alakja nem változik, de ugyanúgy a holdat csodáló embereké sem. Ha saját életünk tanulmányozását befejeztük, figyeljünk arra, amikor különböző alkalmakkor útnak indulunk, hogy ilyenkor együtt nézzük a holdat a barátainkkal. Vajon haladunk-e előre, ha csak egyedül tanulunk és nem figyelünk mások dolgaira? A mai napon az a fontos, hogy megváltozz és megjavulj az ősz közepén (a holdnaptár szerinti 8. hónap 15. napja – a fordító megjegyzése) csodálható teliholdnál.

2.

Égbolt

Halványkék égbolt,
felhők el nem takarják –
bárcsak bensőmben,
lelkemnek legmélyén
így ragyogna fel az ég.

Amikor a zöld lombokkal borított sík mezőn állok, mindenütt a hatalmas tiszta ég borul rám, ameddig a szem ellát, és ekkor úgy érzem, hogy ezt a tágas derült eget szeretném úgy, ahogy van, a szívembe zární. A különböző foglalatosságok során nem őrizhetem mindig a szívemben, de a viták és gondok is természetesen kihálnak a lélekből, és a szélesre tárt szív megtisztul, de vajon meddig tartható fenn ez az állapot?

3.

A drágakő

Felhős a lélek,
homályosak a szavak,
e drágakövek –
ha a lélek ragyogó,
ragyognak szavaink is.

A mi világunkban, ha a szavak tudományát vizsgáljuk, akkor vannak olyan emberek, akik üdítő szónoki képességgel rendelkeznek, de vannak olyanok is, akik hebegve, kezdetleges módon fogalmaznak. Nem is az az érdekes, hogy melyik múlja felül a másikat, hanem az, hogy ezeknek az embereknek mindez a személyiségétől függ, beszédmodorukban mindegyikük igazsága természetesnek látszik. Mivel a szavak olyanok, mint a szívben rejtő drágakő: ha zavaros a lélek, akkor a szívben rejtő drágakő is zavaros; ha a lélek csillogó, akkor a szavak drágaköve is ragyogni fog.

4.

Szélfűtta levelek

Mily sok eső kell,
hogy minden egyes
törpejuhar levélke
piros legyen – de egy szél-
fűvás mind leszakítja.

A természeti tevékenységek során, az ismétlődő őszi esőkben a levelek megpirosodnak, pompás őszi brokát szőttek lesz belőlük. Amikor azonban az erős szél fújja őket, a színes törpejuhar levelek egycsapásra lehullanak, elmúlnak. Ez is a természet törvénye, amit senki sem akadályozhat meg. Az emberi élet során is ez történik. Fontos, hogyha valami elmúlik, soha ne bánjuk meg, hogy a mostani pillanatot túléljük.

5.

Megérint a pillanat

Akkor érted meg,
hogy mi az élet, mikor
ó, nézed az esőt,
amint mossa a követ,
s már látod a változást!

A tetőről az eső a köre hull. Mi az a változás, ami megtörténik és mégis láthatatlan? Hosszú idő elmúltával a kövön egy kis mélyedés keletkezik. Az öreg emberek ezt úgy mondták, hogy „az esőcsepp fúrja a követ”, és valóban, mennyire nehezen látszik, ha az első szándék erőfeszítéseit folyamatosan folytatjuk, bizony meg kell tanulni, hogy ezt a szándékot feltétlenül megvalósítsuk. Bármilyen nehéznek, lehetetlennek is tűnik, nem szabad feladni.

6.

Megérint a pillanat

Ha bűneimre
sokszor visszagondolok,
soha nem fogom
hibáztatni, vádolni
kínjaimért az eget.

Ha a fájdalom és a baj folytatódik, és szenvedünk a boldogtalanság miatt, könnyen teszünk szemrehányást másoknak. De valójában a mi rossz sorsunkat más emberek idézik elő? Ha jól emlékezünk vissza, magunk is észrevesszük, hogy mi okozta ezt az eredményt. Ha megértjük, hogy ez a mi felelősségünk, ezt az eredményt magunk idéztük elő, akkor senkit sem fogunk bántani, vagy hibáztatni, hanem megtanulunk javítani ezen.

7.

Megérint a pillanat

Tenger sok hibát
követ el minden ember
a nagyvilágban,
ezért hát túlzottan
ne aggódjunk emiatt.

Azt szokás mondani, hogy mindentől függetlenül legyünk óvatosak. Azt is mondják, hogy ha a kőhidat megütöd, haladj át rajta. De ha túl óvatos vagy, elszalaszthatod azt is, hogy erőfeszítéseket tehess. Sokszor félreértést okoz, ha az óvatosság gyávaassá válik. Fontos az óvatosság, de a nagyszerű lehetőségek miatt, bizonyos óvatosság mellett nagy szükség van egy határozott és bátor döntésre.

8.

Barátság

Ha van barátság,
akkor válik igazzá,
ha rámutatunk
egymás hibáira,
lelkünk így gazdagodik.

Amikor a dolgok kedvezően alakulnak, akkor sok barátja van az embernek. Ha azonban csapások érik, először eggyel, aztán egy másikkal csökken a barátok száma, majd a környezetéből legtöbbször már nem is szeretik. Azok a barátok, akik csak a jóban tartanak velünk, valójában nem barátok. Azt nevezzük igaz barátságnak, amikor folyamatosan és simán tartunk fenn kapcsolatot, amikor egymással szembeni viselkedésünk változatlan, ha tévedünk, ha hibát követünk el, akkor a barátunk jelzi ezt nekünk, és ha bajba kerülünk, kölcsönösen segítjük egymást.

9.

Fenyő a sziklán

Vihar dúlja fel
lelkünket e világban –
de légy olyan, mint
sziklába kapaszkodó
fenyő: állj s meg se rezzenj!

Az emberek világa olyan, mint a vitorlázás a viharban: csak kevés olyan napunk van, amikor nem fúj nagy hullámokat a szél, csendes az idő. Így ki vagyunk szolgáltatva a sors kénye-kedvének, de nem szabad a lelkünket folyamatosan rázkódásnak kitenni. Bármilyen körülmény is adódik – mint a kőszikla tetején gyökeret eresztett fenyőfa –, az emberélet célját nem téveszthetjük szem elől, és a mai napot szeretnénk biztonságban leélni.

10.

Hullám

Nézd a hullámot:
hol viharos, hol nyugodt,
pontosan olyan,
úgy változik szüntelen,
mint az emberi lélek.

Ami a hullámokat illeti, vannak olyan napok, amikor dühöngve zúgnak, és vannak szélcsendes napok is, de ugyanaz soha nem folytatódik. Ilyen természete van a tengernek. Az emberek világában sem folytatódnak a nyugodt, békés körülmények, hanem – azt mondják – az a jó, ha a megszokott, folyamatos változások mennek végbe. Mi ilyen helyen élünk, és ha megértjük, megtanulhatjuk, hogy mikor, milyen változás megy végbe, egy a fontos: ne legyen hullámzó a kedélyállapotunk.

11.

Megérint a pillanat

Ha gazdag leszel,
s gondok nem gyötörnek már,
könnyen mulasztod
mindazt, mi emberként
legfőbb kötelességed.

Ha meleg családi körben nevelkedünk, és anyagiakban nem szűkölködünk, akkor megszokottan, könnyen folyik az életünk, viszont sokszor megtörténik az, hogy a lelki fejlődésünk visszamarad... Ha azonban az ember megszületett, nem vágyik mohón a nélkülözésre. Mindenkinek van egy küldetése és egy szerepe, a megtanulandó feladatot pedig az élet ajándékozta neki. Bármilyen körülmények között sem feledkezzünk meg mások iránti kötelezettségeinkről, ne hanyagoljuk el azt, hogy energiáinkat a fejlődésünkre fordítsuk.

12.

Testvérek

Családi viszály
szétfújhatja a házunk,
de múlik a baj,
ha családfánk ágai
rendre ég felé törnek.

A testvéri kapcsolat társi kapcsolat, alapos tanulmányozást igényel. A testvérek azonban, más emberek kezdeti kapcsolataihoz hasonlóan, a bizalmas viszony miatt viszálkodnak és gyakran egymást kölcsönösen ellenségnek tekintik. A szülők természetesen nem örülnek az ilyen kapcsolatnak. A testvérek egy nagy családfa ágaként születnek meg, a sok-sok burjánzó ág egyik szerepe az, hogy a világ viharaiiban megóvják a nagy fát. Ugyanakkor egyesek az elfeledett többi ágat elutasítják, nem segítenek testvéreiknek és magányosak maradnak.

13.

Lélek

Bármilyen dolog
történjen meg bármikor
e földi létben,
ám az emberi lélek
maradjon mindig gazdag.

Őseink ősidők óta a nagy természettel összhangban, nagy közösségben, derűsen és vidáman éltek együtt. Mi már a modern korban élünk, és azt szeretném, ha bármilyen szorult helyzetben is vagyunk, soha ne adjuk fel a reményt, és ugyanúgy, mint az őseink, közösen, derűsen, szelíden, szélesre tárt, gazdag lélekkel folytassuk tovább.

14.

Orvosság

Orvosságot nyelsz,
sok gyógyszert nyakra-főre –
ehelyett inkább
nap mint nap vedd komolyan,
hogy törődj a testeddel!

Ha az emberek megbetegednek, különböző orvosságokat keresnek maguknak, de igazából sokkal fontosabb az egészséges test, ezért tegyünk erőfeszítéseket, hogy ezt az egészséget fenntartsuk. Mit meg nem tennénk azért a módszerért, amellyel egészséges testünket és lelkünket meg tudjuk őrizni! Amikor az emberek betegek, sokan közülük nem foglalkoznak az egészségükkel, azt hiszem, azért, mert valójában türelmetlenek.

15.

Az öregek

Botra hajolva,
arra rátámaszkodva
ballag lefelé
már ezeréves múlttal
háta mögött – sok öreg.

A világban sokan ellenszenvet éreznek az öreg emberekkel szemben. Manapság talán éppen arra gondolnak, hogy az öregek hasznavehetetlenek, pedig éppen ők azok, akik szeretik hazájukat, szeretik a gyerekeket, kultúrájukat és hagyományait megőrzik, tiszteletben tartják. Mi viszont olyan világba születtünk, ahol ezek az öreg emberek óvó szeretettel neveltek fel minket, ezeknek az embereknek a gondoskodása vigyázott ránk, mialatt felnőttünk, és még most is tanítanak bennünket. Ugy hiszem, tiszta szívből azt kívánhatom nekik, hogy – ha botra támaszkodva is – jó egészségben hosszú életet éljenek.

16.

A gyermek

Még nem is tudom,
hogy a gondolat vagy tett,
melyik fontosabb,
de azt tudom, gyönyörű
ez a gyermeki lélek!

A kisgyermeknek ártatlan a lelke. Ha nem gondoljuk át és leszidjük, több mint valószínű, hogy megbánthatjuk. Mindent meg kell mondani, amit gondolunk, és amit érzünk, de arra vigyázunk, hogy szép szavakat használjunk és ne fogalmazzunk körülmenyesen. Ha kérünk valamit, az érzéseinket ne keverjük bele és van, aki élesen a lényegre tapintva fogalmaz, ilyenkor bizony sok gyereknek elakad a lélegzete. Szeretném, ha örökre megőriznénk a gyermeki lélek tiszta, ártatlan szépségét.

17.

Vízre hulló virágok

Tónak felszínén
növvő virágok
mindig boldoggá tesznek,
mert a vízre hullva
ott lebegnek még tovább.

Itt is, ott is cseresznyevirág-nézó partikat rendeznek. A virágok télen készülnek fel, tavasszal kinyílnak a gyönyörű virágok, az emberek öröme, de bizony rövid életűek, elvirágzanak és a mulandóság szele elfújja őket. Az emberi szem azonban nem un rá erre, ilyenkor új tájleíró költeményt alkotok a tó fölé kinyúló ágakról, ahonnan a virágszirmok lehullanak, és ott lebegnek a víz felszínén. A nagy természet könnyed bőkezűséggel különböző örömökkal ajándékoz meg bennünket.

18.

Szentjánosbogár

Nádi levelek
sűrűjében megbúvó
szentjánosbogár
lám, tavon tükröződő
teliholdat utánoz.

A tó felszínére szentjánosbogarak szálltak. Tekintetünkkel követjük őket, és azt látjuk, hogy a vízen visszatükröződik a telihold. A szentjánosbogarak letelepednek a nád levelein, s mind egyszerre kezd el ragyogni. Gyönyörű látványt nyújt, ahogy a holdfényben ott ragyognak a szentjánosbogarak. Amint gyönyörködöm, egyszer csak azt veszem észre, hogy eltűntek a szentjánosbogárkák. Hirtelen azt látom, hogy a szentjánosbogarak ott mozognak csendben a nádi bozót sötétjében. Nyilván azt hiszik, hogy a sima vízfelület átengedte magát a holdnak és megijedtek annak mélységétől.

19.

Drágakő

Legszebb drágakő
elveszíti a fényét,
a ragyogását
egy apró piszok miatt,
ha nem vigyázol reá.

Ha mégoly gyönyörű, csillogó-villogó drágakövünk van, amelyen egy apró karcolás sincs, elveszítheti ragyogását, ha nem fényesítjük ki gyakran, mivel egy kis porszem tapadhat rá. Az emberi lélek is ilyen, ha nem csiszolod, fényesítéd folyamatosan, többé nem marad ilyen gyönyörű és tiszta.

20.

Megérint a pillanatot

Ne gyorsaságban
versenyezzetek soha –
jobb, ha haladtok
apránként az úton
s úgy tanultok, gyerekek!

Tanévnyitó ünnepség. Egytől egyig mindenki a startvonalon áll és titokban tartja az elhatározását. Mindenki legalább csak egy lépéssel szeretne előbb haladni, mint a többiek, a lehető leghamarabb. Ha csak az a szándékod, hogy megelőzz másokat, akkor váratlan csapda vár rád. Ha mások balszerencséjének örvendezünk, ha göggel lenézzük a többieket, fontos dolgokat veszíthetünk. Abból csak lusta lélek születik, akinek az a gondolata, hogy nagy megkülönböztetéseket tegyen másokkal szemben.

21.

Szülők iránti kötelesség

Nyugtalan világ,
melyben zajlik életünk,
de ne feledd
örök feladatod:
gondoskodj szüleidről!

Amikor kilépünk a társadalomba, felelősségteljes munkát vállalunk, így folytatódnak a mozgalmak napok. Családunk lesz, és a velük szembeni kötelesség is megnő. Ha elfoglaltságaink szövevényébe beleveszünk, lelkünk elveszti szabad mozgásterét, gondolataink felületessé válnak, megfeledkezünk a hála érzéséről, mindez életmódunkra is kihat. Jelenleg azonban szüleink állnak mögöttünk. Bármilyen elfoglaltak is vagyunk, a szüleinkről nem szabad megfeledkezünk. Ez a fejlődésünk legfontosabb kiindulási pontja.

22.

Füvek

Égetni való
vad gyomnövények között
találunk néha
– ha okosan keresünk –
gyógyító füveket is.

Nehéz a gyomot kiirtani, nyomasztó érzéssel jár. Mindenki eltaszítja magától, de erős benne az életerő, akármennyire irtjuk is, mégis életre kel. Eközben azonban, ha jól megfigyeljük, csodálatos gyógynövények vegyülnek el közöttük. Bármilyen különös is, miközben nyomasztónak érezzük, ha jól odafigyelünk és a jót választjuk ki, a többit pedig feltétlenül elutasítjuk, akkor sikeresen felfedezzük.

23.

Végzős diák

Ha ma megkapod
végső bizonyítványod,
tán úgy gondolod,
tanulásnak már vége...
De nem, tanulj örökké!

A tanulmányok befejezése után diplomát szereztünk. Rendkívül nagy boldogság, de ezután a lépés után sem lehetünk nyugodtak, ne gondoljuk, hogy tanulmányaink befejeződtek. A tanulás útja, azt hiszem, soha nem érhet véget. Az iskolában megszereztük tanulmányaink alapjait. A diplomaszerzés tanulmányaink során a tudás kapuja, ezután magasabb fokon érdemes tanulni. Innen kezdődik a valódi élet megtanulása.

24.

Szegfűk

Egyforma magok,
amiket elültettem,
s gondoztam egyre,
ám virágzó szegfűim
közt nincs két egyforma sem.

Egyforma magvakat vetettem, ugyanazon a helyen ültettem őket el, ugyanúgy adtam vizet nekik, ugyanolyan műtrágyán neveltem fel őket, mégis különböző méretű és színű virágok pompáznak körülöttem. Amikor az egyik virágot nézem, úgy érzem, hogy mindegyikük külön egyéniség. Az emberek esetében ez még inkább így van, mert az embernek sikerül a saját növekedéséhez szükséges táplálékot előteremtenie és elfogyasztania.

25.

Vizesés

Kemény kőszikla
úgy felerősítette
vizesés hangját,
víz zúgását sem halljuk,
csak a szikla robaját.

Amikor a hegyek között sétáltam, hallottam, amint a hömpölygő víz nagy robajjal zubogott. Ahogy közelebb értem, azt láttam, hogy a hatalmas vízáradat nagy erővel ömlik tovább, a vízben pedig egy hatalmas szikla iszonyatos hangot hallat. Azt az óriási robajt viszont az okozta, hogy a hömpölygő víz nekiütődött a sziklának, szinte beléhatolt, majd alázódult. A víz áramlásának a hangját nem is lehetett észrevenni a szikla robaja miatt. A mi világunkban megismert embereknek természetesen vannak képességeik, de emellett nemcsak erejük, hanem támogatásuk is számít.

26.

A víz

Bármelyik edény
alakját felvenni kész
a rugalmas víz,
de ereje olyan nagy,
hogy sziklán is áthatol.

A víz bármilyen edénybe kerül, mindig csak annak alakjához idomul. Úgy tűnik, olyan engedelmes és rugalmas, hogy magától semmire sem képes. Az erős és kemény sziklán azonban képes repedést vájni, hatalmas ereje van. Mi, gondolkodó emberek személyi kapcsolatainkat minden területen igyekszünk rugalmasan fenntartani, de ugyanakkor nem téveszthetjük szem elől, hogy továbbra is szeretnénk megőrizni koncentrációnkat és fennmaradásunk erejét.

27.

Füvek

A japánkomló
visszataszító növény,
mindenre képes
burjánzó gyökere –
megfojt mindent, mit ültettél.

A kipusztított gyomnövényt bármennyire is kigyomláljuk, újból kikel, az elültetett virágok, bárhogyan is gondozod őket, gyökereiknél kiszáradnak. Ebbe a visszatérő eredménybe nem szabad belenyugodni. Amikor egy elképzelésünk megvalósítását szeretnénk elkezdni, arra van szükség, hogy komoly erőfeszítéseket folytassunk: gondosan tervezetet kell készíteni, gondolni kell a környezet megóvására, keményen el kell határozni, hogyan valósuljon meg a terv.

28.

Múltidézés

Hegyeknek mélyét,
szigeteknek széléig
jó felkeresni,
de hát sok-sok embernek
ismeretlen e világ.

Olykor olyan emberek találkoznak, akik egyrészt néptelen hegyi falvakat, elhagyott kis szigeteket kerestek fel, meglátogatták az ősi legendák szerint élő lakosokat, akik a világról általában kevés ismerettel rendelkeznek. A világot ismerő emberek nem kérkednek a világot nem ismerők előtt, inkább jól érzik magukat egymással. Vannak ezeken a helyeken olyanok is, akiknek nincsenek utódaik, csaknem kihaltak már a világból, és ez a társadalom számára veszteséget jelent. Így az említett értékes embereket meghallgathatjuk, s így egész Japánt keresztül-kasul alaposan bejárhatjuk.

29.

Magányos fa

Gondolatok közt
nézem e magányos fát,
oly egyedül él!
Emberek között is van
olyan, kit magára hagytak...

A most még hasznosnak tűnő fa hosszú hónapok és évek óta a földbe van temetve. Amikor ezt látjuk, eközben arra gondolunk, hogy a társadalomban szükség van a hasznos erőfeszítésekre, de úgy véljük, hogy a világban vannak olyan emberek, akik kivonulnak ebből a világból és nem törődnek a környezetükkel. Azt mondják, hogy nincs olyan ember, akinek nincs valamilyen szerepe, aki ne tudna valamilyen hasznos dolgot elvégezni. Nem eltékozolt dolog, ha nem hagyjuk kihasználatlanul eltemetni az értékes és tehetséges embereket.

30.

Az út

Minél hamarabb
lám, el kell készíteni
egy útmutatót,
melyben az ÉLETÚTról
magasabb szinten szólunk.

Sokszor szokták mondani, hogy „sokkal többet szeretnék tudni, szeretném mélyebben feltárni a dolgok belsejét”, ezzel az erős gondolattal kezdjük el keresni az eddig nem látott igazságot, és persze folytassuk bármennyig szenvedélyesen az igazság keresését. Ami az igazsághoz vezető utat illeti, bármilyen nehézségek merülnek fel, mégis eleget kell tenni az emberek kérésének, és el kell készíteni az Úttal kapcsolatos útmutatót.

31.

Írás

Csinos írásjegy,
vagy kimondottan csúnya?
Olvassuk könnyen,
a legfontosabb az, hogy
legyen áttekinthető.

Ha a régi korokban az emberek leveleit vagy a függőleges tekercsképeket nézegetjük, sok kifinomult írásjegyet látunk rajtuk, hogy még a lélegzetünk is eláll a szép kalligráfiától. És természetesen arra gondolunk, hogy mi is ugyanilyen szép írásjegyeket szeretnénk írni. Persze a gyönyörű írásjegyek csodálatosak, de mégis elsősorban az értelmük a fontos, amit helyesen szeretnénk másoknak leírni. Arra törekszem, hogy ne legyek a forma rabja, hanem könnyen olvasható, gondos kézírással írjak.

32.

Szülők

Hogyha eléred
már az idős korodat,
bizony akkor is
szüleid szívük mélyén
kisgyermeknek éreznek.

A szüleim még élnek, és magam is elmúltam már hetvenéves, ami öregkornak tekinthető. A szüleim azonban még most is gyerekeknek, megbízhatatlannak éreznek, helyel-közzel gondomat viselik, sokszor még kicsinek is tartanak. Magamról szólva, amikor negyvenéves lettem, gyermekként izgultak miattam, akaratlanul is túlzottan beleavatkoztak a dolgaimba. A szüleim lelkében én örökre gyerekek maradok.

33.

A sziget

Mögöttem van már
a messziről látszódó,
keresett sziget,
eveztem csónakkal –
ó, mikor történetelt?

Csónakban evezek, de a célul kítűzött kikötő messze van. Útközben egy lakatlan szigetet találok, de az én szigetem még nagyon messze van. Sietnem kellene. Buzgón folytatom az evezést. Most ez az én szerepem. Hirtelen azt veszem észre, hogy egy idő után a sziget eltűnik. Vajon mikor eveztem tovább és hagytam el a messziről látszódó szigetet? A kítűzött cél felé tartottam, és csak eveztem tovább...

34.

Madarak

Bármily magasan
repülnek a madarak
nagy kéklő égen,
tudják merre találják,
s nem feledik fészüküket.

Felnézek az égre és egy madárrajt pillantok meg. Különféle madarak, úgy tűnik, sietve repülnek valahová. Közöttük egyes madarak könnyedén és vidáman szárnyalnak. Természetesen a madarak nagy színpada a hatalmas ég. De amint besötétedik, a madarak mind eltűnnek. Úgy tűnik, szabad lélekkel repülnek vissza, és elfelejtették, hová kell megtérniük, de valójában egyik madár sem téved el.

35.

Szépírás

Ha megfigyeled,
hogyan tanulnak írni
a kisgyerekek,
megtanulhatod, hogyan
kell sikerrel tanulni.

A gyerekek a nevüket ceruzával írják le. Bár meg kéne jegyezniük a nevüket, de időközben elfelejtik és a bátyjukat kérdezik. Az édesanyának, miután már a gyerek leírta, megmutatja, aki anélkül, hogy elolvassná, így dicséri meg: „Jól írtad le! Gyakorold, és akkor gyorsan meg fogod tanulni.” Ez még egészen kis gyerekekre nézve is igaz. Ha van célod, és van hozzá kitartásod, akkor mindenképpen eléred!

36.

Szegfűk

Iskoláslányok,
ha együtt összegyűlnek,
olyan szépek ők,
mint virágzó szegfűk
csillogó harmatcseppel.

A kertben virítanak a szegfűk. A hajnali harmat súlya ránehezül a virágokra és meghajlítja, eltöri őket. De az erős szárúak elviselik a harmatcseppek súlyát és nem törnek el. Ugyanígy van ez azoknál is, aki műveltséget szeretnének szerezni, mert ha igazán kitartóak és állhatatosak maradnak, akkor semmi sem fogja megzavarni ebben őket.

37.

Őszinte becsület

Csak egy őszinte
és becsületes lélek
képes megrikatni
a gonosz ördögöt is
lám, a mi világunkban.

A józan ész előtt a leggonoszabb, félelmetes szellem is tehetetlen. Azt szokták mondani: „Ha megteszed, még az ördög is elkerül.” (Ha igazi, szilárd meggyőződéssel hiszel benne, még az ördög sem képes megakadályozni.) Az emberi igazságból eredő cselekedet esetén még az ördög szeméből is gondolkodás nélkül hullanak a meghatottság könnyei.

38.

Megérint a pillanat

Csak munka után,
amit bevégeztél,
akkor láss hozzá
gyönyörködni, élvezni
csodás virágaidat.

A virágok mind a négy évszakban különböző színeikkel hívják fel magukra a figyelmet és örömmel töltik el azt, aki gyönyörködik bennük. Az emberek szeretik a virágok gyönyörűségét hosszan csodálni, de a legelső legyen az, hogy töltsék be szerepüket, majd csak ezután fogjanak bele nyugodtan a virágok élvezetébe. Nem szabad tévedni: naponta döntsék el, hogy a nap folyamán mi a legfontosabb.

39.

Megérint a pillanat

Emberek gyakran
nem törődnek magukkal,
csakis másokról,
többiekéről beszélnek –
ilyen világban élünk.

Az embereknek nagyon nehéz saját dolgaikat megítélni, viszont mások ügyeit jól átlátják. Ha más emberről van szó, akkor az ügyeivel kapcsolatban irigykednek, ugyanakkor kritizálják is azokat. Az emberek kapcsolataik során sok embertől szereznek tapasztalatokat, s a másik embert saját tükörképüknek tekintik. Ezenkívül, ha a másik ember örömét a saját örömének is tartja, akkor ezzel az örömmel az ő élete is gazdagabb lesz.

40.

Hegycsúcs

Ha kék egekig
magasodó hegycsúcs
akarsz feljutni,
mindenképpen megmászni,
egy utat mindig találsz.

Ha az ég felé magasodó, felhőket karcoló hegycsúcsokat az emberek közeli ismerőseinek nevezné valaki, valószínűleg visszautasítanák. Léteznek azonban olyan emberek, akik az ilyen magas hegyek csúcsait már elérték. Milyen nehézségek látszanak ezzel kapcsolatban? Rendszerint van egy módszer, amelynek segítségével fel lehet jutni a csúcsra. Ha rendelkezünk céltudattal, ha mindent gondosan megtervezünk, ha folyamatosan és alaposan felkészülünk, mindez valósággá válik.

41.

Megérint a pillanat

Előbb szedd össze
jól gondolataidat,
és csak utána
írd le vagy meséld is el
mindezt más embereknek.

Ami a jó emberi kapcsolatokat illeti, ez elsősorban a jó kommunikációra épül. Általában valamit kiválasztunk, és ezt a kiválasztott eredményt (gondolat, beszéd, cselekvés) fejezzük ki; persze a beszéd különösen fontos, de ugyanakkor az a legnehezebb. Amikor másokhoz valami információt el akarunk juttatni, az oda nem illő érzések belekeverése nélkül kell kiválasztanunk a szavakat, és a valósághoz hűen, igaz lélekkel kell végighaladni az információ átadás útján.

42.

Megérint a pillanat

Beteljesülnek
az elképzeléseid?
Akkor se feledd:
maradj te mindig szerény,
és légy tiszteletteljes!

A mi világunkban elő szokott fordulni, hogy látjuk megvalósulni a saját gondolatainkat. Ugyanakkor viszont vannak öntelt emberek is, akik már elérték vagyont, rangot, becsületet, és azt hangoztatják: „ezt a dolgot már ismerjük, ez az ember a saját belátása szerint viselkedik, a világot a saját kedve szerint képzelel el”. Ilyen körülmények között, ha mi betartjuk a mértéket, és nem feledkezünk meg kötelességeink teljesítéséről, bizonyos idő után győzelmet aratunk.

43.

Megérint a pillanat

Sokat kell tennünk,
sok gondolat terheli
porhüvelyünket,
ezért hát tudd a mércét,
és ne vállald túl magad.

Egyszer egy Kojama nevű gazdag ember a lebukott Napot próbálta visszakényszeríteni az égre. Azt mondják, hogy egy nap leforgása alatt hatalmas vihar kerekedett és az ezer hektárnyi rizsföld tóvá változott. Egészen bizonyos, hogy a természet törvényeit figyelmen kívül hagyták, és azt gondolták, hogy saját erejükkel megvalósítják, amit szeretnének, de eljutottak erőfeszítéseik határához tudatosan kitervelt munkájukkal. Világosan tudni kell a jót is, meg a rosszat is.

44.

Hó borította fenyő

Fenyőcske csúcsa –
hatalmas hó borítja
gyenge ágait.
Mentsd meg őt mielőbb,
takarítsd le a havat.

Rengeteg hó hullott le a kertben. Kivételes élményben van részem: miközben a meleg szobában a forró teát kortyolgom, gyönyörködöm a havas táj szépségében. Nézek jobbra, nézek balra, s látom, hogy egy kis fenyőfára hatalmas mennyiségű hó hullott alá. Ebben a pillanatban mintha egy kis ágacska már-már letörne. Hívnék valakit a házból, mert arra gondolok, hogy megkérem: söpörje le a havat, de sehol senki. Nem számíthatok senkire. Itt az ideje, hogy egyedül eltakarítsam.

45.

Megérint a pillanat

Tanulás útja
előtt áll a gyermekünk
sehol senki sincs,
ki ellensége volna,
kit legyőzni kellene.

Gyermezem hamarosan eléri az iskolás kort. A többi vele egykorú gyerekekkel kerül össze, de kérdéses, vajon könnyedén halad-e majd tanulmányaiban előre? Remélem, a szüleivel együtt nem mást, csak egy kis szorongást fog érezni. Szeretném, ha a gyermekem napról napra, erőfeszítései során folyamatosan növekedne. Jó, ha a barátaival nem verekszik. Nem az ellenségei ők. Szeretném, ha rájönne, hogy az egyetlen ellensége nem más, mint az unalom.

46.

A ló

Hosszú ideje
nevelt lovam egyre öregszik –
sajnáljuk nagyon,
vigyázunk rá, míg lehet,
erőben, egészségben.

Születésétől fogva féltő gondoskodással neveltük lovunkat, és bizony most egyszerre megöregedett. Amikor még kis csikó volt, együtt futottunk, amikor fiatal ló lett, vidáman lovagoltunk rajta, lovaskocsit húzva együtt jártuk be a világot. Most pedig csak elkedvetlenedik miatta az ember. Megvan a ló, de a család sajnálatot érez iránta. Azért imádkozunk, hogy egészségben hosszú életet éljen.

47.

A lélek

Oly elbűvölő,
szép az emberi lélek,
ha akaratlan,
tisztán megmutatkozik,
feltáruul dísztelenül.

Szépség és csúfság egyszerre létezik az ember lelkében. Ha bárkinél csak a szépséget szeretnénk látni és kívánni, a gyönyörűen feldíszített dolgokat a lélek mindig el fogja utasítani, mivel az akaratlan, öntudatlan dolgokban a csúfság mutatkozik meg. Szépség és csúfság nem más, mint fény és sötétség: minden sötétséget fény vált fel, a fény pedig sötétséggé válik, csak a lélek a maradandó, és minden díszítés felesleges. Így aztán ma az a fontos, hogyan éljük meg egy napunk.

48.

Figyelmeztetés

Folytasd, csak folytasd
teljes erővel,
még ha nehéz, akkor is –
csak így érsz el valamit
az emberi világban.

Az embereknek különféle vágyaik vannak, de ezeket összességében nem lehet megvalósítani. Jó volna, ha ezekből az elgondolásokból akár csak egy tized is teljesülne. Ahogy már említettük azonban, akármennyire megpróbáljuk is elkerülni a nehézségeket, ez bizony nagyon bonyolult, és nem lehetünk mindig sikeresek. Valójában ami az értékkel bíró célokat illeti, ha megmásíthatatlan elhatározás van bennünk, akkor ezek megvalósításához nagyon fontos erőfeszítéseket tenni.

49.

Íróasztal

Szabadidődnek,
úgy látod, híjával vagy.
Hát még akkor se
túrd íróasztalodon
a port és a szemetet.

Mostanában nagyon elfoglalt vagyok, az íróasztalom rendbehozására sincs időm. Ha belegondolok, hogy hány hónapja, hány éve használom már folyamatosan ezt az íróasztalt. Hányszor kibontottam már a klasszikusokat (a hagyományos japán könyvkötészetben a köteteket zsinórral kötik össze – a ford. megj.), hány beszámolót, jelentést, kéziratot és fontos levelet megírtam rajta. Nem is kell az emlékeimtől zsúfolt íróasztalom előtt ülnöm ahhoz, hogy azt állítsam: szeretném tisztán, rendben tartani, legalább a por ne halmozódjék fel rajta.

50.

Figyelmeztetés

Amikor tévedsz
és fűt-fát összehordasz
igaz szók helyett,
tudd: világunkban, sajnos
gyökeret eresztenek.

Ósi időktől fogva azt gondolták, hogy a szavakban lélek lakozik, ezt a szó mágiájának hívták és isteni erőt tulajdonítottak neki. Ennyire fontosak hát az emberi szavak. Nem kevés esetben egy könnyed hangulatban kiejtett szó jelentősen meggátolhatja a fejlődést. Tudjuk, hogy a szavak a teremtés energiájával bírnak, ezért a szeretet és a harmónia gondolatával kell kifejezésre juttatni őket.

51.

Figyelmeztetés

Földi világban
folyón leúszó hajó,
könnyen felborul,
így mi is. Fogd erősen
azt a kormányrudat!

Sebes folyással ellentétesen nehéz irányítani a csónakot, de kész öröm a folyó folyásával egyirányban evezni. Nagy folyóknál, a folyás irányával egyezően még jóval kényelmesebb, mert időnként le lehet feküdni és az ég kékségében gyönyörködni. De még ilyenkor is figyelemmel kell kísérni az időjárás hirtelen változásait, a váratlanul felmerülő nehézségeket, és soha nem szabad a kormányrudat kiengedni a kezünkből.

52.

Figyelmeztetés a drágakövekről

Kevés drágakő,
mit értékesnek tartunk,
s bizony közöttük
alig találunk olyat,
mi teljesen hibátlan.

Még az értékes drágaköveken is, még ha parányiak is, van egy kis karcolás, a teljesen hibátlan drágakő igen ritka. Az egész világon elfogadják ezt a kicsiny hibát, mert különleges varázst kölcsönöz a kőnek. Jól látjuk más emberek hibáit, de bizony mindegyiknek van egy pótolhatatlan varázsa.

53.

Figyelmeztetés a kerülőútról

A fehér felhők
irányába kell tartanunk.
Világunk útja,
emberek igaz útja:
az ősi Sikisima.

(Sikisima: Japán egyik ősi neve – a ford. megj.)

Ősi időktől fogva a japán emberi lélek fontosnak tartotta a hazát, gyönyörű országot, jól élhető társadalmat akart kialakítani. Ez a lélek mindezt folyamatosan átörököltette a mai kor embere számára. Az elmúlt években sokféle érték jelent meg, de ez a lélek továbbra is békében a boldog társadalomra törekszik, és ezen az irányon nem változtat. Az igazi boldogsághoz vezető út nem másutt, hanem minden egyes ember szívében lakozik.

54.

Megérint a pillanat

Bizony akkor is,
ha a napos oldalon
előre haladsz,
vigyázz, mert megbotolhatsz
lám, széles e világban.

Ha most bárhová is mégy, az út mindenütt burkolattal fedett, csupasz földút nem található. Mégis, ha nem vigyázunk, valamiben megbotlik az ember és megsérülhet. A tudomány és a civilizáció halad előre, és hosszú életet fogunk élni, a kényelmes, szabad világban azonban egyre csak háborgunk, önmagunk nyomát veszítjük és hatalmas kudarcral kerülünk szembe.

55.

Orvosság

Szép hazánk miatt
azt szeretném leginkább,
aki idős mind
kapjon olyan gyógyszert,
melytől halhatatlan lesz.

Az öregek hosszú nélkülözések korát élték túl, kibírták a szegénységet, s közben szerették a hazájukat. És még most is teljes erővel küzdenek mindenért, ami fontos. Hajlott korban vannak, bár régi küllemük megváltozott, jelenlegi érdemeik kiválóak. Szeretném, ha nagyon sokáig élnének, és olyan orvosságot adhatnánk nekik, amittől soha meg nem halnak.

56.

A hónapok és a napok

Hosszú napokat,
hónapokat kell várni,
nagy türelemmel,
hogy amit elgondoltunk,
mind beteljesüljenek.

Minden embernek vannak álmai. Ezek az álmok nagyra nőhetnek, meg is változhatnak, de végül is valóságos részüknek az életük során meg kell valósulniuk. Ez nem jön létre csak úgy, egyszerűen, időnként lankad a lelkesedés, de kapkodással nem lehet megcsinálni. Attól függ, mennyire fontos a dolog, de hosszú hónapoknak, napoknak kell eltelniük, hogy valósággá váljanak.

57.

Este

Besötétedik...
ilyenkor egyre jobban
sajnálja lelkem,
hogy ma minden percemet
naplopóként töltöttem.

Ma az egész napomat tétlenül töltöttem. Bár egy kicsit sajnálom, de ha belegondolok, néha ez is jólesik. Jaj, még sincs így! Ma egész nap ez az egy pillanat volt a fontos! Ha belegondolok, hogy elpocsékoltam ezt az egész napot. De ami elmúlt, azon soha nem szabad a lelkünknek rágódnia. Mostantól meg kell újítani a lelkünket: hogy másodszor ne történjék meg, és tartalmasan töltsük el az egész napunkat.

58.

A szülői szív

Tavaszi éjen,
az égő csatamezőn
gyermekéiért
aggódó fácánnak
álma fájdalmas, nehéz.

A „Tízezer falevél” című versantológia egy költeményéből való az idézet: „Lángoló hegyen képtelen maradni a fácán, nem képes odahagyni gyermekét.”

Ebben szerepel az égő csatamezőn fészket elhagyó, fájdalmasan lebegő madáranya alakja. A madárfiókára, az állatcsemetére és a kisgyerekekre gondoló szülő szíve teljesen ugyanaz. Az alvó szülő mindig vigyáz, soha nem alszik mélyen. Ez az, amit szülői szívnek nevezünk.

59.

Orvosság

A szívből jövő
jó tanács olyan fontos,
mint egy orvosság,
mely óriási segítség
még egészségesnek is.

Sarlót vagy tanácsot adni nehéz. Még ennél is nehezebb, ha a főnökünknek kell ezt adnunk. Ritka az, amikor a másik fél örül, ha megkapja, sokkal gyakrabban szokták ellenszenvesnek érezni. Vannak azonban olyan esetek, amikor nincs más lehetőség és meg kell mondani. Ahogy a betegnek az orvosság, annak az embernek ez lesz a legdrágább gyógyszer.

60.

Megérint a pillanat

E világunkban
még ki mindig elfoglalt,
lám, talál időt,
hogy azt az utat járja,
amit igazán szeret.

Az emberek nálunk egész évben komolyan dolgoznak. De ha társadalmilag figyelemre méltó tevékenységet végez is az az ember, aki úgy tűnik, annyira elfoglalt, hogy szabadidővel alig rendelkezik, akinek valamikor aludnia, pihennie is kell, arra mégis fordít időt, amit kedvel. Ha nem lenne érdeklődés benne ez iránt, akkor nem áldozna rá a drága idejéből.

61.

Nyári füvek

Ó, nyári füvek,
lám, olyanok vagytok, mint
e változó világ:
hiába irtunk, vágunk,
mégis nőtök örökké.

Életünk mindennapjaiban sok olyan dolog van, amit el kell intézni, és amire alig van szabadidőnk. A nyári füvek hasonlatosak a mi pörgős világunkhoz, mert amikor kigyomláljuk őket, akkor minden gyönyörű lesz, de alig húzzuk ki őket a kezünkkel a földből, máris visszánőnek, tehát kiirthatatlanok. Még a hétköznapi életben is mindennap el kell végezni a különféle ház körüli munkákat, hogy elintézésük ne halmozódjon fel.

62.

A lélek

Amikor lelkünk
egyre jobban elgyengül,
nagyobb a veszély,
mintha ellenség lenne
most közvetlen mellettünk.

Az ember az élete során különböző eseményekkel találkozik, vannak esős és szeles napjaink, de ugyanakkor vannak nyugalmas napok is. A látható ellenségnél borzalmasabb viszont, ha a lelkünk nem koncentrálna, nem figyel oda, és ilyenkor csak annyit mond: „nincs semmi baj, minden rendben”. Éppen a nyugalmas időkben szeretnénk, ha a lélek nap mint nap készenlétben állna, ha bármikor bármi bekövetkezik.

63.

A lélek

Néha megesik,
hogy az emberi lélek
mely oly zavaros,
egyszerre úgy kitisztul,
akár a hegyi forrás.

Az emberi lélek könnyen meginog. Meg kell tanulnunk ezt a megingást – amennyire lehet – kisebbre redukálni, hogy lelkünk minél stabilabb helyzetben legyen. Sok ember azonban, ha történik vele valami, rögtön meginog és teljesen összezavarodik. Mi lenne, ha az emberek lelke a nyugalmi állapotban maradna, és olyan lenne, mint a tiszta hegyi forrás.

64.

Megérint a pillanat

Iszonokami
sintó szentélyében most
régi példáról
kérdünk, de ez mégis
megszab egy új világot.

Sok ember esetében van egy olyan jelenség, hogy mindenáron az új dolgokat részesíti előnyben. Ez természetes érzés, és bár nem minden esetben az új dolog fordul elő, de számos régi történet és hosszú legenda ezt bizonyítja. Azt szeretnénk, hogy mindazt, mi az új világban szükséges, az emberek meghatározzák, jól átlánák a lényegét és így fokozatosan ragadnak meg az új dolgokat.

65.

Nap

A felkelő nap
reggeli sugarai
olyan üdítők –
szeretném, ha a lelkem
épp ugyanígy ragyogna.

A Nap folyamatosan gyógyító energiát sugároz, az étellel együtt életerőt ad, de főként a felkelő Nap frissít fel. Aki nézi, annak a lelkét fényesebbé, nagyobbá, gazdagabbá teszi. Azt szeretném, hogy boldogan éljünk, hogy a lelkünkben – a felkelő Naphoz hasonlóan – legyen örök, végtelen ragyogás.

66.

A gyermek

Az édesanya,
a szülők oltalmában
a kisgyermek
megtanulja az utat,
s bátran halad előre.

Ami a gyermekeket illeti, létük lényege a szabad szertelenség. Fontos, hogy szeretetben nőjnek fel, különben később nehézségek támadnak nevelésükkel. Kicsi koruktól kezdve őszinteségekben kell őket felnevelni, s eközben saját személyiségükkel tisztában kell lenniük. Soha ne mulasszuk el, hogy a család jó szoktatási rendszert adjon, és a gyerek legyen a szülői nevelés oltalmában akkor is, amikor iskolába megy, akkor is, amikor belép a társadalomba.

67.

Szülők

Az édesanya,
ő, szülői nevelés
értéke, kincse
az évek múlásával
énünk részévé válik.

Azt szokták mondani, hogy a gyermek kincs a házban. A szülők már akkor óhajtva várják, mikor még meg sem született, óvják-féltik növekedését, mindent megadnak neki, hogy megtanulja: megfelelő és aktív tagja legyen a társadalomnak. De gyermekkorban senki sem tudja, hogy mennyire fontos a szülői nevelés. Az elmúlt évek során, amelyek alatt a gyermekek a társadalmi tapasztalatot megszerzik, hamarosan eljutnak oda, hogy valódi értéknek érzik a szülőktől való tanulást.

68.

Drágakő

Arra gondolok,
miért nem csillog-villog
e fehér gyöngysor –
bizony elfelejttem:
meg kéne tisztítani!

Amikor elővettem kedvenc gyöngysoromat, nem csillogtak a gyöngyszemek, arra gondoltam, felveszek egy másikat. Azt hittem, talán lassanként lejár az ideje. Többször is kézbe kellett volna venni és viselni a nyakéket. Az emberi lélek is olyan, hogy állandóan tisztítani, csiszolni kell, különben elveszítjük a hatalmat felette.

69.

Óra

Az egyik siet,
a másik folyton késik,
mutatóik is
oly sokfélék lehetnek,
oly sokban különböznek.

Az óra az idő pontos megjelenítését szolgálja. Van, amelyik késik, van, amelyik siet. Ha belegondolunk ebbe, akkor teljes bizonyossággal állíthatjuk, hogy minden dologgal ez a helyzet. Különösen fontos, hogy ha nem vigyázunk, könnyen hibát követünk el. A hétköznapi életben fontos, hogy ne döntsünk elhamarkodottan, hogy döntésünk hibátlan legyen, és ellenőrzéssel is megbizonyosodjunk efelől.

70.

Az út

Ha gyorsabban mész,
hamarabb jutsz a célba.
De gondold meg jól:
veszélyes úton ne járj,
a csábító látszat csal.

Régtől fogva azt beszéljük, hogy jobb sietve visszafordulni, nem az ösvényen menni, nehogy az úton eltévedjünk. Bár sokszor fordul elő nagy baleset, mégis azt gondoljuk, hogy az ösvény bár kissé veszélyes, mégis gyorsabban haladunk rajta előre. Tudjuk, hogy a rövidebbik utat veszélyek kísérik, ezért nagyon fontos, hogy jól válasszunk, hogy döntsük el helyesen: valóban szükséges-e ezen az úton mennünk, valóban biztonságos számunkra?

71.

Megérint a pillanat

Mielőtt mennél,
válasszad ki pontosan,
mikor indulsz el,
mi a legalkalmasabb,
különben veszély vár rád.

Megfelelő időt kell találnunk arra, hogy valamilyen nagyobb dologba kezdjünk. Szeretnénk tudni, hogy a sokféle siker vagy kudarc közül melyik kíséri elindulásunkat, ugyanakkor fontos, hogy a csodálatos lehetőséget ne szalasszuk el. A fejünkben döntjük el, amiben itt-ott tétovázunk; viszont, ha a megfelelő időt elszalasztjuk, a veszélyes úton végül bajba juthatunk. Az életben nagyon fontos, hogy pontosan ítéljünk és megfelelően döntsünk.

72.

A lélek

Ó, milyen nagy kár
elfeledni őszinte,
szelíd gyermeki
lelkünknek tisztaságát,
hamvas egyenességét!

Minden ember őszinte, amikor még gyerek. Úgy nevelkedik, hogy semmiben nem kételkedik, semmit nem kritizál, s ahogyan növekszik, sok emberrel érintkezik, miközben különféle tapasztalatokat szerez, megtanul kételkedni, saját maga is igazságos lesz, haragudni is tud már. Hogy nyugodt lelkületét megtartsa, szeretné megőrizni az őszinteségét.

73.

A gyermek

Az ifjú bambusz
a kertben egyenesen
nőjön, sudáran,
bár tudjuk, könnyen hajlik,
akármelyik irányban.

Nagy öröm, amikor a kertben nevelkedő ifjú bambusz gyorsan megnő. Bár a bambusz hamar megnyúlik, de különböző irányban megdől, s közben el is csavarodhat. Ezt látván, a növésben levő fiatal ember lelke jut eszünkbe: jó irányba is, rossz irányba is könnyen eldőlhethet, elcsavarodhat, ezért úgy érzem, rendkívül fontos, hogy őszintének neveljük.

74.

Felhőre hasonlító virágzó fa

Vadcseresznyefa,
ó, de szépen virágzik
kis fenyők között,
ha az égre felnézünk,
felhőként látjuk viszont.

Fenyőliget, fái nem valami magasak. A fenyőfák között vadcseresznye virágzik. Ha a vadcseresznyének lelke volna, valószínűleg sokan választanák a szépség iránti csodálatuk helyéül. A vadcseresznye magja azonban a körülötte lévő fenyőfák között hajt gyökeret, ezt a helyet a sajátjának érzi és a leggyönyörűbb virágokkal díszíti fel magát. Ha felfelé nézünk, összetéveszthetjük a felhőkkel. Az emberek is a saját maguk területén a lehető legjobban szeretnék élni, békességben körülöttük lévő embertársaikkal.

75.

A családi nevelés

Ha egy kis bambusz
életével törődünk,
jusson eszünkbe:
a családi nevelést
ó, ne hanyagoljuk el!

Amikor a kertben növekvő ifjú bambuszt nézzük, különféle megfigyeléseket tehetünk. Láthatunk egyenesen növe bambuszt, elhajló, kicsavarodó bambuszt, aztán olyat is, amelyik megáll a növekedésben. A gyökerezés helyére vonatkozóan is különböző helyzetben vannak a bambuszok: némelyiket a nap süti, kiszáradás fenyegeti, s ezen felül sokat számít a családtagok törődésével járó gondozás hatása is. Ha az emberekre vonatkoztatjuk, úgy érzem, rendkívül fontos a családi nevelés már kicsi gyermekkortól kezdve.

76.

A szülők iránti kötelesség

Édes szüleink
iránti gondoskodás,
így kezdődik el
az emberi világban
őszinte tisztesség.

Itt vagyok egymagam, és csak magamtól nincs bennem erő. Sok ember létezik az élet folytatásaként, akik az ősöktől származnak. Ha csak az egyik elődünk nem élt volna, akkor mi sem léteznénk. Azt hiszem, hogy hálásak lehetünk nekik ezért a különös dologért, emiatt nagyon kell vigyáznunk szüleinkre, akiktől közvetlenül származunk, ez minden őszinte tisztesség alapja.

77.

A szülők lelke

Édes szüleink
lelkét akkor érezzük,
értjük igazán,
amikorra már mi is
jócskán megöregedtünk.

A gyerekek szeretetet kapnak a szülőktől, ezzel a szeretettel körülvéve nőnek fel. A szülői szeretet végtelen, semmit sem sajnál megadni. A gyermekek sokszor úgy érzik, hogy a szülői lélek nem érti őket, nemsokára azonban felnőnek, látókörük kitágul, és akkor már érteni fogják szüleik lelkét. Mi pedig gyorsan fel akarunk nőni, mintha minél hamarabb szeretnénk megérteni a világmindenség összes szeretetét felülmúló szülői szívet.

78.

A családi nevelés

Az édes szülők
kertjében ha nevelkedsz,
csupa apróság,
mit megtanulsz, ám mindez
jól jön a nagyvilágban.

Az emberi élet nem más, mint egy életen át tartó tanulás, mely építkezésekből és ismétlésekből áll. Ez a tanulás a „család”-nak nevezett iskolában kezdődik, ahol az apa és az anya a tanárok, a nevelés is itt indul meg. Rendkívül fontos a családban történő tanulás, ennek helyszíne rendkívül kicsi, éppen elférünk benne, de hamarosan, ha kijutunk a nagyvilágba, ez lesz mindennek az alapja.

79.

A virágok akarata és szándéka

Könnyen virágzik
harag, rosszallás nélkül,
minden tavasszal,
lám, ismétli ugyanazt –
áldott vadcseresznyeфа.

Egy vadcseresznyeфа egy kiszáradt folyómederben gyökeret eresztett. Beköszöntött a tavasz, elkezdtek nyílni a virágok, a fa körül csak alacsony japánsás burjánzott, s miközben erősen fújt a szél, a szirmok azonnal lehullottak. Így ismétlődött ez évről évre, a vadcseresznyeфа zokszó nélkül tűrte, így a kiszáradt mederben idén továbbra is üdén árasztja virágillatát.

80.

A tükör

Szaszaki levél
mellé helyezett tükör –
szívem úgy érzi,
hogy e tükör emberek
lelkét teszi fényessé.

Az istenek színe előtt a sintó szentélyt szakakiággal díszítik fel. A „három szent kincs”: a tükör, az uralkodói nyakék és a kard a békét jelképezi, a csúcsára a szaszakiágot helyezik a virágzás, a jólét jelképeként. Főként a tükröt, amely régtől fogva az isten imádásának tárgya volt, az emberek tiszta lelkének szimbólumaként tartották számon. A fényesítés tulajdonképpen azt jelenti, hogy nem létezik semmi homály, s azt hiszem, hogy az emberek ezt példaként használják, így szeretnék megtanulni, hogyan tegyék lelküket fényesebbé, ragyogóbbá.

81.

Tanulás

Most már úgy bánom,
hogy még gyermekkoromban
arra gondoltam:
nincs értelme tanulni,
lusta voltam én hozzá.

A gyermeki tiszta lélek olyan, mint egy fehér papírlap. Ebben a korban különféle alapvető szokásokat kell megtanulni. Eleinte gépiesen memorizálnak, másokat kezdenek utánozni, de ez nem dobja fel őket, s végül is kissé elhagyják magukat. Amikor aztán felnőttek lesznek, már sajnálják és úgy érzik, hogy annak idején jó lett volna tanulni.

82.

Cselekedet

Nem könnyű dolog
elérni azt nekünk itt,
e világunkban,
hogy emberhez méltóan,
éljünk és cselekedjünk.

Minden ember jól megérti, ha azt mondják neki: „tilos, ne csinálj ilyet!”. Az öt parancsolatot (az öt buddhista parancsolat tiltja a gyilkosságot, a lopást, a házasságtörést, a hazugságot és a részegséget – a fordító megjegyzése) nem nehéz megérteni, viszont nehéz betartani. Ha azonban emberhez méltó cselekedetről van szó, mint például „az emberi harag szokványos” stb., ezek jogos kifejezések, és más élőlényre nem vonatkozhatnak.

83.

Az út

Messzire tartasz?
Azt az utat válasszad,
melyen embernek kell menni,
mert azt hiszem, hogy jó lesz,
veszély tán nem fenyeget.

Vannak hirtelen döntések, de az emberek általában a lakóhelyükhöz közeli utat akarják járni. Mindazonáltal sok veszélyes út létezik. Az embernek ember járta útra van szüksége, ha ezt eltéveszti, bármelyik út veszélyes lehet. Választhatunk egy messzi utat is, de ha az ember egy úton már elkezdett menni előre, akkor a biztos célhoz közelit kell választani.

84.

Megérint a pillanat

Hónapok, évek
szállnak, mint repülő nyíl,
melyet kilóttak.
Ezért tégy mindent gyorsan,
hogy végezhess sikerrel.

Az időben kilótt nyilat illanó időnek gondoljuk. Ha azonban figyelmesen nézzük, az idő biztosan elfolyik és észrevétlenül múlik el. Egykoron az emberek az időre a következő hasonlatot használták: „olyan gyors, mint a kilótt nyíl”.

Ha valaki mindig későbbre halasztja, amit cselekednie kellene, akkor anélkül, hogy bármit is tehetne ellene, végül elszalasztja a cselekvésre szánt időt. Amit lehet, „a mai napon” végre kell hajtani, mert az elfecsérelt idő az ember életébe nem épül be.

85.

Csónak a nádasban

A kis csónak –
mint tú a szövetben –
evezőivel
lassan halad előre
burjánzó nádak között.

Útközben, amikor a csónakkal a tengerpart felé visszafordulunk, vannak olyan helyek, amelyeket sűrűn benőtt a nád. A burjánzó nádak között – mint varráskor a tű a szövetben – úgy halad előre az evező, és a nádasban akadályozott csónak csak nehezen tud előrejutni. Ugyanígy van az emberek világában is, az elképzelt cél elérését komoly nehézségek kísérik, viszont olyan hosszú kitartás kell hozzá, mint amilyen hosszú az evező, nem szabad kapkodni, beijedni, csak türelmesen, a célra összpontosítva, biztonságosan haladjunk előre.

86.

Az út

Ha félúton jársz
és persze megpihensz ott,
mert rögzös az út,
akkor is folytatnod kell:
lásd, tanulni érdemes.

Egész életünkön keresztül a tanulás útját kell járnunk, hogy fejlődjünk, hiszen tulajdonképpen minden tanulás: a látás is, az ismerkedés is az. És persze a tanulás útja hosszú és meredek hegyi ösvény. Útközben meg is lehet pihenni, s olykor van olyan kísértés is, hogy mellékútra tévedjen az ember. De bármennyire is meredékké válik ez az ösvény, mindig biztosan érdemes folyamatosan előre haladnunk.

87.

Megérint a pillanat

Ha életedben
úgy leszel magas korú,
hogy tétlen maradsz,
hogy semmit nem is csinálsz,
úgy élned nem érdemes.

Ha az emberek megöregednek, akkor sokáig szeretnének egészségben élni. Az egészséges, hosszú élet alatt a befejezett, értékes életmódot értjük, melyhez hozzá tartozik az egészséges test is. Ha ezzel kapcsolatban érdektelenek vagyunk, ha nem teszünk meg semmit, hogy ne legyünk betegek, akkor hiábavaló az életünk, és a mi világunkban nem érdemes hosszú életkort megérni.

88.

Az emberek

Ha bármi marad
és nem változik semmi,
ahogy szeretnénk,
ám magunkra fordítva
a mi életünk lesz jó.

Ebben a világban sok olyan dolog van, amin nem lehet változtatni, és emiatt az emberek bánkódnak és panaszkodnak, elégedetlenkednek és zúgolódnak. De az emberi sóvárgásnak nincs határa, az emberek még akkor sincsenek megelégedve, ha a vágyuk teljesül. Ilyenkor folytatják korábbi életmódjukat, a végén pedig minden esetben az összeomlást várják. Valójában ezekben az esetekben az ilyen embereket többnyire meg kell menteni.

89.

A lélek

Mikor szélsésend van,
épp akkor kell tartani
a kapitánynak
a legfigyelmesebben
hajójának kormányát.

Hosszan tartó hajóúton vannak olyan napok, amikor nyugodt, derült az idő, és van, amikor az időjárás erősen szelesre, viharosra változik. Ha az időjárás nem kedvező, elegendő elővigyázatosság szükséges, és akkor valójában nehezen történik baleset; de nyugodt és derült időben könnyen lazít a lélek, így éppen ellenkezőleg, könnyen veszélybe kerülhetünk. Egy tapasztalatban gazdag hajóúton bármilyen időjárás is van, mindig legyen óvatos, és soha ne engedje el a kormányrudat. Az élet útján is – kedvező szél esetén – keményen kell tartania magát a léleknek.

90.

Az út

Mikor az úton
a veled haladóktól
kissé lemaradsz,
irányt soha ne tévessz,
folytasd a helyes utat.

Az első tanévnyitó, a diplomaosztó, a munkába állás, a munkahelyi előléptetés mind egyfajta verseny az emberi élet során. Ha az iskolatársak vagy az ugyanabban az időben munkába állók tevékenységét egybevetjük, és azt látjuk, hogy valaki lemarad, azt meg szokták jegyezni, és emiatt az a személy úgy akar jó eredményre jutni, hogy nem válogat az eszközeiben és a módszereiben, s így helytelen úton halad, vagyis ilyen módon elfecsérel az életét. Például, ha valaki lassabban fejlődik, az nem jelenti azt, hogy kisebb értéke van az életének. Azt szeretnénk, hogy ember és a helyes úton való haladás egybeessen.

91.

Megérint a pillanat

Szefű virága,
ha nem rázzák le róla
a hús harmatot,
ó, bármelyik irányban
eldőlhet, elhajolhat.

Hódolat illeti, elegáns, kecses virág a buglyos szefű, talán a szerelemre emlékeztet, a Manjósú című költői antológiában sok költő megénekelte. A bájos japán hölgyekre is használják, de van egy olyan kifejezés is, hogy a „Jamato-i buglyos szefű” (Jamato: az ősi Japán neve – a fordító megjegyzése). Miközben ilyen dolgokra gondolunk, nézhetjük bármennyig a buglyos szefűt anélkül, hogy ráunnánk, a gyönyörű virág oly egyenesen áll, anélkül, hogy bármelyik irányba eldőlné. Mivel azonban nem rázzák le róla a harmatot, nem képes elviselni a súlyát.

92.

A drágakő

Nagyon sok ember
drágaköveket választ,
ám valamelyik
ékkövön sérülés van –
Ilyen a mi világunk.

Semmiben nem lehet a teljességet, a tökéletességet elérni. Ha sok ember drágaköveket gyűjt, a kiválasztottak közül valamelyiken valahol van egy sérülés. Műveltség, tapasztalat, érdem, egyéniség stb., akármerről is nézzük, kiemelkedő tulajdonságok, még a hírnév is, ezek az emberek fölött álló tulajdonságok és könnyen hátrányt okozhatnak. Ne a hátrányokat, hanem a kiváló tulajdonságokat figyeljük!

93.

A szülői szív

A szülői szív,
ha az utódja felnőtt,
kicsinek érzi
még akkor is gyermekét,
bár tudja, független már.

A saját gyerekünk is felnőtt egyszer, független remek állampolgár lesz belőle. Ha már nincs szükség a szülői támaszra, még ha másoktól nem kap is segítséget, a felnőtt ember saját ítélőképességével, erejével bármi sikerülni fog. Mi hát akkor a felnőtté vált gyermek iránti szülői érzés? A szülő néha-néha még gondoskodik róla, mert legtöbbször úgy képzelem, mintha még kisgyerek volna, ugyanakkor felismeri, hogy bizony már nem az.

94.

A szülők

Önállóan élsz,
de akkor se feledd el,
emlékezz mindig
szüleid áldására,
nevelő szavaira.

Ha már felnőtt lettél, elérted függetlenségedet a társadalomban. Eddig az áldott családi környezetben voltál, de megtanultad az alapokat, amelyekkel élni kell, ha kilépsz a társadalomba. Időnként mindkét szülőd tanításával szembeszállsz és sokszor gondolsz arra, hogy kirepülsz a családi fészekből. Majd sikeresen elhagyod a családi otthont, amely iránt mindaddig hálás voltál a szülői tanításért és nevelésért, és az egészet mélyen átérzed.

95.

A bánya

A még fel nem tárt
aranytól virágzó hegy
kincse nem látszik,
ha nem hozza fel senki,
hogyan látnánk ragyogását?

Az „arany virágzik”, vagyis nagy mennyiségű aranyérc van a bányákban, ezekben a hegyekben viszont nincsenek emberek, akik feltárják az aranyat. Ha azonban nincsenek olyan emberek, akik feltárják, honnan látszik az arany ragyogása? Ugyanígy, bármennyire is vannak kiemelkedően hasznos emberek, ha nincsenek olyanok, akik ezt a munkát választják, az erőfeszítésük sem látható a mi világunkban.

96.

Megérint a pillanat

Ha a sztrádára
hajtasz, s utad ott vezet,
óvatos szívvel
haladj: a mi világunk
buktatókkal van tele.

Jelenleg bárhová is megyünk, az utak gondosan vannak kibetonozva, földutat nem találunk. Ha mégis valahol elővigyázatlanság történik, időnként valamibe megbotlik az ember és megsérül. A tudományos civilizáció előrehaladtával egy kényelmes és szabad világba érkezünk, ahol az élet hosszú, de ha hozzászokunk a kényelemhez és a szabadsághoz, és nem vigyázunk, nagy kudarc is érhet.

97.

Visszaemlékezés

A nagyvilágban,
amelyben léteznünk kell,
számtalan dolog
megzavarja lelkünket
vigyázzunk, ne hulljon szét!

A mi küldetésünk a világmindenségből érkezett, ahol az élet szerepét adományozták nekünk, és ez a széles nagyvilág tevékenységeink színpada. Tanulásunk mindarról szól, amit itt látunk, ami itt körülvesz, melyhez a harmónia ragyogásával a világmindenség akarata járul, és fontos szerepet játszik benne. Csekély dolgok iránt diszharmonikus érzéseket táplálunk, melyek lelkünket meg kell, hogy zavarják.

98.

A lélek

Tágas világunk
már-már összemosódik,
mondják, kisebb lett,
de inkább egyes emberek
nézőpontja szűkült be.

A civilizáció fejlődésével – úgy mondják – összeszűkült a világ, a mi világunk azonban tágas, még mindig sok olyan dolog van, amit nem ismerünk. Ebben a tágas világban bizonyos dolgok énközpontúvá lettek, amelyek könnyen és ostobán szűk látókörűvé válhatnak. Az emberek többségének lelkét nem jellemzi tágas, nagy és világos ragaszkodás, hanem mindenkor a stabilitásra törekszik.

99.

Öregek

Lám, mérséklettel
is mehetünk az úton,
ha jól vigyázunk,
ügyelünk a testünkre,
óvjuk egészségünket.

A sok évet megért öregemberek állandóan panaszkodnak: hol itt fáj, hol ott fáj, szeretném ezt megcsinálni, de már nem megy. Persze nem lehet-e ez jogos kifogás, mikor nem mozognak úgy, mint a fiatalok, akiknek ugyanolyan testük van? Az öregek sok évet megért, kiművelt bölcsességgel rendelkező emberek. Ezt kell kihasználni és életben tartani őket.

100.

A gyermek

Nyíltan kimondja,
közli gondolatait
őszinte szívvel –
ilyen a gyermek lelke:
őszinte ártatlanság.

A kisgyermeket őszinte ártatlanság jellemzi: ami a szívében, az a szájában. Miközben szemléljük a gyerek arcát, rácsodálkozunk, javítgatjuk, ahogy gondolkodás nélkül kimondja a „labda” szót. Időközben nagy lesz és ezzel együtt az ilyen értékes lehetőségek csökkennek. Érzésünk szerint az emberi valóság a gyermeki lélek szelíd megnyilvánulása.

101.

Figyelmeztetés

A politikában
az ország szolgálata:
teljes erőből
mindent úgy tegyenek meg,
hogy igaz hazánk legyen.

Minden állampolgár, aki szereti a hazáját, aki maga is ott született és nevelkedett, azon fáradozik, hogy könnyen lakható országban éljen. Főként a haza szolgálatában álló emberek, a politikusok, a kormányzati hivatalok dolgozói, saját szerepük és felelősségük tudatában az országon belül és külföldön is azt hirdetik, hogy minden erejüket és tudásukat latba vetve, jó politikát szeretnének folytatni. Ugye mindannyian azt szeretnénk, hogy együttműködve magas színvonalú országot építsünk.

102.

A tanár

Aki a tudást,
az iskolázottságot
választotta ki,
érezzen hálát mindig
a tanítója iránt.

A szakmai iskolázottságot választotta, és ennek az útnak a vezető személyisége, híres közszereplő. Az ilyen ember nem csak a maga saját erejével jutott el ideig. Biztos, hogy volt jótevője, aki segített neki, tanította, nevelte tanulmányai során. Mára eltávolodtak, esetleg konfliktus alakult ki közöttük; azért mostanra is őrizze meg a hála érzését iránta!

103.

A szépírás

A kicsi gyerek
napról napra gyakorol,
a tanulásnak
meglesz az eredménye:
szép a leírt írásjegy.

Egy kislány az anyukájával együtt a különórán megtanulandó írásjegyeket gyakorolja. Úgy tűnik, hogy az anya írásjegye szép, ügyesen írta le, a gyereknél viszont az írásjegyen belüli arányok egyenetlenek, az egész írásjegy alakja kusza. Két-három hónap múlt el, a harmadik hónapban az anya bekukucska a különórára és teljesen elcsodálkozik. Ez a gyerek a rövid idő alatt ilyen gyönyörűen megtanult írni! A folyamatos tanulásnak biztosan meglátszik az eredménye.

104.

A víz

A forrás tiszta,
de ha az iszapos folyó
medrébe zúdul,
sajnos a tiszta víz is
végül beszennyeződik.

A hegyekből lezúduló vizekbe nem kerül be a por, teljesen áttetsző, miközben hegyeken, mezőkön keresztül áramlik, majd fokozatosan hozzáadódik a pizok, végül egy zavaros vizű öbölbe ömlik, s ez bizony nagyon sajnálatos. Az ember is, amikor megszületik, tiszta ártatlanság jellemzi, mire azonban felnő, a társadalom rossz szokásai elvegyülnek benne, elszenvedí az élet különböző megpróbáltatásait, végül, sajnálatos módon, elveszti ártatlan, tiszta lelkét.

105.

A szarvasmarha

A szarvasmarha
súlyos szekeret vonszol
testi erővel,
nem siet, lassan halad –
lám, nem botlik meg soha.

Egy szarvasmarha súlyos teherrel megrakott szekeret húzott és lassan haladt előre vele. Képességeihez mértén szinte túllépte a határokat, ám úgy látszott, csak kevésbé kényelmetlen ez számára. De az emelkedőn testének minden erejét megfeszítve haladt, a sík területen sétálva, hogy pörögjenek a kerekek, de sehol nem botlott meg. Úgy tűnik, ahelyett, hogy kifulladásig hajtáná magát, a jó eredményeket úgy éri el, hogy meghatározott ütemben halad előre.

106.

Égi és földi istenek

Emberi szemnek
láthatatlan istenek
odafordulnak,
hol nincs szégyen, ott tárul fel
az emberi lélek igazsága.

Az emberi szem számára láthatatlan istenek, akik mindent látnak, ami istentől származik, beleértve saját megszokott cselekedeteinkig és gondolatainkig, akik szerint, aki úgy él, hogy nincs semmi szégyellnivalója, az a személy az emberek között csodálatos „igaz lélek” birtokosának nevezhető.

107.

Megérint a pillanat

Gondolatod az,
hogy az ügyeid állnak
és nem haladnak,
de valójában magad
voltál lusta és hanyag.

Gondosan elterveztél valamit, de hónapok és évek teltek el anélkül, hogy bármi megvalósult volna belőle. Miért nincs előrehaladás, türelmetlenséget érzel emiatt. Ilyenkor azt ismételve: „vajon nem hanyagoltam el valamilyen szükséges, fontos dolgot?”, s úgy érzed, szükséges megvizsgálni. A legtöbb esetben a dolgok azért nem haladnak, mert saját magad nem fordítottál elegendő figyelmet a dologra.

108.

A barátok

Egymást segítik
meghitt, mély szeretetben,
ők a barátok,
érzésük a nagyvilágban
legyen legnagyobb erő.

Az ember nem tud egyedül élni, és nehéz olyan munkát elvégezni, amelyet csak saját erejéből csinál és a társadalom számára hasznos. Az erőt a családuktól, felsős iskolatársainktól, barátainktól kapjuk. Közülük leginkább azokra lehet számítani, akivel sikerül tiszta szívből feloldódni, ők a barátaink. Ha baj, szenvedés ér, kölcsönösen segítenek egymásnak, egymás örömét, bánatát megértik, harmóniában élnek egymással, ők a társadalomban a legnagyobb erőnek tekinthetők.

109.

Öreg fenyőfa

Ezeréves fa,
kertünk vén fenyőfája,
óvlok, védlek én,
hogy sokáig élhess még,
köztünk élhess tovább.

Házunk kertjében van egy öreg fenyőfa. Gyerekkoromban sokszor felmásztam rá, időnként még hozzá is kötöztek, ha valami csínytevést követtem el. Mióta az eszemet tudom, az apám mindig ott volt, azt lehet mondani, hogy mindennap megnézte, nevelgette. De sok hónap és év elmúltával teljesen elvesztette energiáit, én azonban a ház történetét folyton figyelemmel kísérem, az öreg fenyőre pedig nagyon vigyázok, sokáig életben szeretném tartani.

110.

A családi nevelés

Féltő szeretet
vegye körül a szegfűt,
nevelgessük őt
kertünkben nagy gondosan,
és ne hanyagoljuk el.

Mindenki azt gondolja, hogy a gyerekek aranyosak. Bármelyik gyermekről úgy érezzük, hogy maga a parányi aranyos létezés formája, a saját gyerekünket viszont rendkívül aranyosnak tartjuk. De a gyermek, ahogy mondják, az ég kegyelméből érkezik, hogy vigyázzunk rá, a felügyelete alatt nem a szülők személyes tulajdonának tekinthetjük. Szeretgetjük, mondogatjuk, hogy milyen aranyos és cuki, de ha egy komoly családban elhanyagolják a nevelést, akkor a gyermek elutasító és a szülőkkel szemben hálátlan lesz.

111.

A fenyő

Nagy hóésésben,
komoly viharban tűr,
állja a próbát,
ezért újra meg újra
magasra értékeljük.

Hány évtizeden át a hideg télben, fagyban, hóviharban, amikor a hegyeket és völgyeket hatalmas hó borítja, zöld leveleiket megtartják az örökzöldek, de teljesen kiszáradnak. A fenyőfa azonban megmutatta igazi erősségét: a hótakaró alatt a viharokat kibírta. Az emberek értékelik a fenyő csodálatosságát és újra és újra elismerik. Mi, emberek is, ha szerencsétlenség ér minket, fizikai és lelki erővel kitartunk, így vagyunk igazi értékes emberek.

112.

Az ország

Felkarolni jót,
elvetni mindazt, mi rossz
azt szeretnénk,
ha országunk felérne
idegen országokhoz.

Békében élni könnyű, és fontos, hogy méltósággal bíró országban éljünk, széles látókörrel rendelkezünk. A világban sok olyan ország van, amelyet mintának tekinthetnénk. Körül kell nézni a széles nagyvilágban: az előnyöket hamar vegyük át, a hátrányokhoz pedig ne ragaszkodjunk, hanem vessük el. Mindig kövessük ezt a módszert, magabiztosan, lépésről lépesre, ne legyünk kevesebbek, mint más külföldi ország, szeretnénk Japánt csodálatos országgá tenni.

113.

Megérint a pillanat

A nagyvilágban
ha elterjed hírneved,
ismer mindenki,
maradj akkor is szerény,
így ragyog fel személyed.

Ha a munkádban sikereket érsz el, ha művedet megjelentetik, ha a társadalom számára ismert lett a neved, akkor is maradj szerény, ne légy rátarti, gőgös. Ha gőgös vagy, akkor csak te gondold magad különlegesnek, miközben lenézel másokat. Ekkor személyiséged csodálatos tulajdonságai elvesztik fényüket, megfakulnak. A szerénység az ember egyik legragyogóbb tulajdonsága.

114.

A csiga

Milyen a világ?
Ez érdekli a csigát,
mikor kibújik:
körül akar nézni jól
a széles nagyvilágban.

Ha a saját üzleti tevékenységeink és egyéb munkáink kielégítőek, és ezek után, ha nagyon elfoglaltak lettünk egy közös vállalatban, és a kapcsolatok szorosabbá váltak, csak a saját házukban fogjuk végezni a munkánkat. Ahelyett, hogy az üzleti összejöveteleken könnyen elbizakodottá válnánk, prioritást kell adni a pénzzé értékesíthető munkának. Ahogy a csiga időnként előbújik a házából és körülméleli a környezetet, ugyanúgy nekünk is tudatosan ki kell tapintani a társadalmi trendeket.

115.

Az út

A mi világunk
tele van veszélyekkel,
ezért jól vigyázz:
csakis az igaz úton
haladj mindig előre!

„A sötétség egy lépéssel előbb jár”, szokták mondani, mert a nagyvilág tele van veszélyekkel. A csendes napok után, ha nem vigyázunk, a hirtelen jött viharban zűrzavar keletkezhet. Komoly veszélyről azonban nem beszélhetünk. Az embereknek előre kell haladni, de vannak olyan utak, amelyekre nem szabad rálépni. Ismerjük fel az ésszerűséget, és az igaz úton előre haladva nem kell félnünk semmitől.

116.

A kincs

A mi világunk
arra szólít: egyedül
állj talpra, fejleszd
képességed, tudásod:
ez az igazi kincsed.

Amikor kilépünk a társadalomba, az önállóságért való küzdelem nem mindennapi jelenség. Milyen területet, tevékenységet válasszunk, olyat, amelyeket már mások is, s ezeket szárnyaljuk túl? Régen az emberek azt mondták: „Tanuljon ki egy szakmát!” és sajátítsa el tökéletesen annak készségeit, ezt tartották értékesnek. Ha saját maga önállóan választ, akkor az a társadalom számára hasznos készségeket teremt, és ez az egyén számára kincs.

117.

A diák

A mi világunk
viharai ha dúlnak,
nyugodt lélekkel
fordítsa a figyelmét
a tanulmányozásra.

Egy diáknak mindenkor meg kell felelnie egy adott pillanat bizonyos szerepeinek. Az iskolás korban a tanulásnak, amikor már végzett, a társadalmi életbe való beilleszkedésnek, hogy életének alapjait megszilárdítsa. Sok a különféle csábítás, talán a szórakozás varázsa vonzza, de fontos, hogy a lelke ne zavarodjon össze és saját szerepét tudatosítsa.

118.

Megérint a pillanat

A mi világunk
már olyan természetű,
nem szabad késni,
különben lemaradunk,
s nem haladunk előre.

Légy óvatos, bármit is csinálsz! Ez nagyon fontos dolog, de ügyelni kell arra, hogyan kapcsolódnak a dolgok egymáshoz. Ezeknek a dolgoknak azonban – akár az árapálnak – vannak változásai, van áramlása is. Óvatosan kell eljárni: nem szabad az áramlással szembenenni, hanem meg kell lovagolni. Amikor lehetőség kínálkozik, habozás nélkül előre kell haladni. Ha a fontos dolgokat elszalasztjuk, akkor lemaradunk a többiektől.

119.

A cselekedet

A mi világunk
legyen olyan, amelyben
a vezetőink
összes cselekedete
ó, igazul hangozzék.

„Az emberi szavakban és tettekben az ember lényege fejeződik ki”, szokták mondani. Az emberek a mindennapokban megisméltik választásaikat, választásuk eredménye pedig három dologban fejeződik ki, ami nem más, mint „gondolkodni, beszélni, cselekedni”. Hogyan őrződnek meg szavakban és tettekben az emberi személyiség kifejeződései? A mi világunkban mindenki vezető pozícióban szeretne lenni; jó volna, ha szavaik és tetteik nagyrészt igazak lennének.

120.

A cselekedet

Ha nem őszinte,
igaz munkát végeznél,
gondot okozna
másokat tanítani
lám, a mi világunkban.

A tanári hivatáson kívül különféle területeken sok vezető tevékenykedik. Ember embert tanít, ilyenkor tudást, ismereteket és szakértelmet korlátlan mennyiségben adnak át, személyiséget irányító lelkületet és energiát örökítenek át. Ha az iskolai osztályokban, ha a szakmai jártasságok továbbképzése alatt a vezetők nem igaz utat mutatnának, akkor gondot okozna, hogy más embereket tanítsanak.

121.

Őszinte érzelmek

Tengereken túl,
mindenütt a világon
minden azonos,
akkor miért zúdul fel
gyakran hullámok szele?

Minden élet körként fonódik egybe, a Nagy Életből (az élet forrásából) fény fakad. És minden egyes élet homogén létezés, a lelkek egymásnak testvérei. Ezt mindenki tudja, és azt hiszem, hogy az egész világon minden embertársunk testvére egymásnak; akkor vajon miért hangoztatja minden egyes ország a maga központi szerepét, hiszen ez egyre nagyobb konfliktusokat szül.

122.

Megérint a pillanat

Éji hullámok
verdesik a partokat,
közben elterül,
kínok között kifekszik,
s mégis virul a szegfű.

A buglyos szegfű a tengerparton, a hullámok között eresztett gyökeret. Amikor a szél fúj, jól érzi magát, de ha a hullámok jönnek, azonnal földig nyomják. Miközben kegyetlen környezetben él, egyre pompáznak gyönyörű virágai. Mi a titka annak, hogy ilyen erősek tudnak lenni kora reggel a díszbe öltözött csodás szegfűk? Az emberek is kemény körülmények között, bánkódások és lemondások nélkül valósítják meg eredeti szándékaikat.

123.

A játék

Ne hanyagold el
kötelességed, munkád!
Még akkor se tedd,
ha szíved játék vonzza,
ha szórakozni szeretsz.

Az emberélet hosszú, a hétköznapokban sokszor ismétlődik meg ugyanaz. A mindennapok egyhangúak, kevés változás történik, ezért vannak, akik időnként a szerencsejátékok felé nyújtják ki kezüket, néha kedvenc szórakozásuknak élnek. Az életben szükség van az egyszerűsége, ismerni kell a határt, mértékletességet kell tartani. Ha valaki rátalál az általa kedvelt játéokra, nem képes tovább a családját támogatni, mert elhanyagolja a munkáját.

124.

Megérint a pillanat

Lelkedre vigyázz,
néha-néha figyelj rá,
mert ha nem teszed,
még akaratlanul is
fájdalmat, bajt okozol.

Az emberi lélek ingatag, időnként kibillen egyensúlyából. Régtől fogva a nyugalmat kereső emberek megpróbálták megszilárdítani a lelküket. A gondolatok szakadatlanul keletkeznek, de ha nem fogják fel őket, hamarosan kihunynak. Ha azonban belekapaszkodunk a gondolatba és negatív gondolatokkal egészítjük ki, fájdalmat és gyötrelmet okozunk. Időnként felül kell vizsgálni a lelkünket, nehogy összekuszálódjon.

125.

A tükör

Én is szeretnék
egyre jobb és jobb lenni,
ezért hát mások
felhőtlen lelkében
ragyogjak fel tükörként!

Nem mi vagyunk a japán császár, nem a legmagasabb fokon állunk az emberek sorában. Olyan emberek között, akiknek még a nevét sem tudjuk, biztos, hogy soknak tiszta a szíve. Felhőtlen lélekkel állítsuk példának a tiszta és gyönyörű emberi lelkeket, és ennek tükrében saját lelkünket tegyük ragyogóbbá.

Vihar Judit fordítása

